

УДК 94

Хома С.- З. – ст. гр. СН-11

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

РОЛЬ ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ У ВИЗВОЛЬНІ БОРОТЬБІ УКРАЇНЦІВ

Науковий керівник: к.і.н., ст. викл. Потіха О.Б.

Khoma S.- Z.

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

THE ROLE OF Y.KONOVALTSYA IN THE EMERGENCY STRUGGLE FOR UKRAINIANS

Supervisor: Potikha O.

Ключові слова: Євген Коновалець, національно-визвольна боротьба

Keywords: Eugene Konovalts, national liberation struggle

В українському народі від найдавніших часів і донині, завжди було і є глибоке відчуття нерозривної єдності між минулими, теперішніми і майбутніми поколіннями, а відчуття цієї живої єдності є самою суттю нації. Усі ці покоління творять органічну цілісність, живе тіло нації, яка спрямовує свій погляд і своє прагнення у майбутнє, творить власну історію.

На своєму історичному шляху український народ склав і далі складає безліч жертв у боротьбі за свою волю і незалежність. В минулому столітті одним із символів визвольної боротьби України стало ім'я полковника Євгена Коновальця. Вшановуючи його пам'ять, український народ одночасно складає поклін і усім своїм найкращим синам і донькам, які на жертвовнику Батьківщини поклали своє життя. Цим він засвідчує свою незламну вірність заповітам героїв і цим ідеалам, для яких вони жили, в ім'я яких боролися і за які загинули.

У визвольно-революційній діяльності Євгена Коновальця можна вирізнити три головні етапи: перший, що припадає на роки збройної боротьби 1918–1920 рр., другий – період Української військової організації (УВО) 1920–1928 рр., третій – період організації українських націоналістів (ОУН) 1929–1938 р. Є. Коновалець відіграв велику роль в українських визвольних змаганнях, як організатор і головний комендант Січового Стрілецтва – однієї з найкращих і найбільш надійних військових частин тих часів. Коли закінчилась боротьба за державність і соборність України, Євген Коновалець не зневірився і не припинив дальшої боротьби. Вже восени 1920 р. він дав перший почин до створення УВО на західноукраїнських землях і Військової організації січових стрільців (ВОСС) на середньосхідних землях. Для організації політичної боротьби, з орієнтацією на власні сили народу і з опорою на народні маси Є. Коновалець дав почин до створення в січні 1929 р. ОУН з чітко сформульованими політичними позиціями, при чому УВО стала бойовим референтом ОУН.

Коновалець був речником, організатором і провідником визвольно-революційної боротьби українського народу. Він послідовно пропагував і реалізовував концепцію орієнтації на власні сили народу, з одночасним зміцненням зв'язків з визвольно-революційною боротьбою інших народів, поневолених Москвою. Він доцінював теж такий важливий фактор, як сприятлива міжнародно-політична кон'юктура, що її він намагався використовувати в інтересах України. Є. Коновалець – це ідеаліст, жертвовний борець, палкий революціонер, якому незнані були особиста користь чи вигода, байдужість, утома або зневіра. Він був духовним провідником української нації, вождем революції.

Разом з С. Петлюрою, С. Бандерою, Р. Шухевичем своєю непохитною вірою в Україну і її світле майбутнє Є. Коновалець залишив у житті нашого народу нестерту печать свого духу. Ця віра окрилювала їх на полях збройної боротьби, давала їм силу не лише самим боротися, а й підіймати і вести до боротьби свій народ навіть за найтяжчих обставин.

УДК 37.016

Фрульова К. – ст. гр. 22-Т

Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка

НАЦІОНАЛЬНІ ТРАДИЦІЇ У ПРОЕКТУВАННІ ВИРОБІВ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ

Науковий керівник: канд.пед.наук Борисенко Н.А.

Frouleva K.

Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University

NATIONAL TRADITIONS IN DESIGN OF LABOR EDUCATION

Supervisor: Borysenko N. A. Candidate of Pedagogical Sciences, Senior Teacher of technological and professional education chair of Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University

Ключові слова: національні традиції, проектно-технологічна діяльність.

Keywords: national traditions, technological activity.

Інтерес до історичних, художніх, мистецьких цінностей постійно зростає, бо культурні предметні артефакти володіють не тільки пізнавальною властивістю, але емоційно діють та впливають на думки і відчуття людей, а тому приймають участь у вихованні людини. Особливе місце у культурно-виховній роботі на уроках трудового навчання у закладах загальної середньої освіти займає стимулювання інтересу до своєї батьківщини, до повсякденного оточення, до історії того місця, де живе учень.

Свої національні цінності народ створював та зберігав у різні часи, які були і важкими, і цікавими, і плідними. Дійсно, без минулого немає майбутнього. Але минуле має значення лише у контексті сьогоденного буття, сьогоденних завдань і тенденцій розвитку, сьогоденної системи цінностей.

Трудове навчання – загальноосвітній предмет державного компонента змісту освіти, який знайомить учнів із виробництвом як складовою навколишнього середовища і на цій основі впливає на їхній світогляд. Важлива мета трудового навчання – патріотичне виховання особистості, якнайповніший розвиток її інтересів, нахилів, здібностей, підготовка учнів до професійного самовизначення і трудової діяльності в умовах ринкових відносин. Трудове навчання має розв'язувати такі основні завдання: трудове виховання, політехнічна освіта, поєднання навчання з продуктивною працею, створення умов для формування позитивного ставлення до суспільної праці та власного професійного самовизначення.

Досвід трудового навчання має національні особливості (традиції, погляди, звичаї, обряди, світогляд тощо), бо кожен народ творить свій предметний світ, що відповідає характерним рисам його народності.